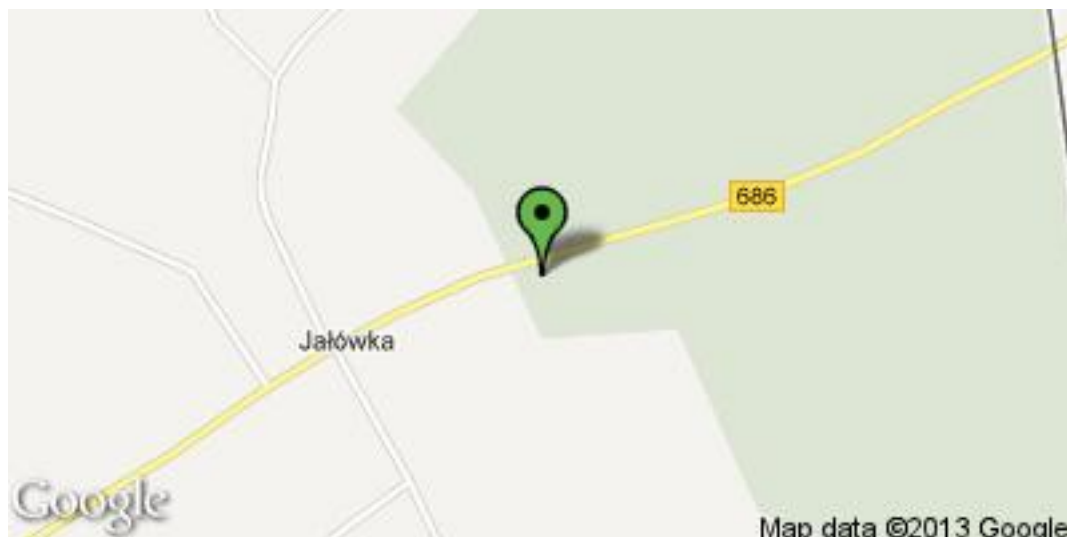

Ruiny kościoła p.w. Św. Antoniego,

Współrzędne: Szerokość - 53.006566, Długość - 23.912044

Według zachowanych zapisów archiwalnych w połowie XV wieku na terenie miasta Jałówka (Prawa miejskie nadano w 1545 r) istniał już kościół i cerkiew prawosławna. Kościół o konstrukcji drewnianej przetrwał do roku 1859 r kiedy to przystąpiono do budowy świątyni murowanej. W roku 1866 z rozkazu władz carskich budowę przerwano, a cały obiekt przekazano na potrzeby cerkwi. Zakazano również działania kościołowi rzymsko-katolickiemu i podjęto akcję "nawracania" katolików na prawosławie.

Po carskim ukazie tolerancyjnym z 1905 r, katolicy w Jałówce rozpoczęli starania o budowę kościoła i wskrzeszenie parafii. Działanie te doprowadziły w 1907 r do uzyskania pozwolenia na budowę kościoła. Budowę rozpoczęto w 1910 r. Pierwotny projekt przewidywał budowę świątyni w stylu romańskim, zmieniono go jednak w czasie realizacji na styl neogotycki.

Po odzyskaniu niepodległości przez Polskę władze państwowe przekazały katolikom w 1921 r. zabrany i przerobiony na cerkiew przez władze carskie kościół. Po ponownym dostosowaniu do obrządku katolickiego został poświęcony 25 VI 1922 r. (pw. Przemienienia Pańskiego i św. Michała). Od tego czasu funkcjonowały w Jałówce dwie parafie katolickie. Cofający się w 1944 r. Niemcy zburzyli wieżę kościoła i bardzo mocno uszkodzili cały kościół św. Antoniego. Niestety nigdy nie został on odbudowany, a to również za przyczyną przebiegającej tuż za ruinami granicy państwowej oraz faktu, że część wsi z przedwojennej parafii znalazła się po stronie białoruskiej.

Malownicze ruiny możemy oglądać do dnia dzisiejszego.

Zapraszamy do obejrzenia panoramy 360 z wnętrza ruin [kościół p.w. św. Antoniego.](#)